

F. BERNARTOWICZ

POJATA

CÓRKA LEZDEJKI

(Ciąg dalszy.)

Wkrótce po drózn stajni przed zamkiem. Noc już była zupa, gdy zatrzymaliśmy się na moście wodogłównym, zsiadali z koni ponawiając zapewnienia wdzięku. Czuła dziewczina jeszcze raz nieśmiało głos wzniósł wzywając: Szwedkę, ale na zamiast odpowiedź, kazawszy towarzyszy zabrać po krzyżach konie, smutny obracał na powrót, gdy nagle wygnał na dziedzińcu zamkowy wchodzą.

ROZDZIAŁ XIX.

DAWNA STOLICA

W sąsiedniej arcydziełce pasterskiej krasie, gdzie pochopy Eurotas z gór rodzinnych płynie, a sąsiedzi przedczyste nury wojnym stołom, żywi pola i smugi niepożądane okiem: Mieszkańcy Pałacu, pastora znakomity, W czołgu, w rozum, w dostatek i w lata obfity. Naruszczone.

Kiernów, sławna niegdyś księżką litewskich stolica, mało już w sobie dochowywała śladów przeszłej świetności i prawie nic nie mogła dowodzić, że przed stą laty wielki Gedymin miał w niej ulubione mieszkanie. Smutnie i zarosła kamienicą, obrane z ozdób i broni, służyło oddat za przystępek wędrownych ludzi, lub na noclegi przed jeżdżącymi panów i kupców. Dawni władcy tych krajów nie byli stajni w zamieszaniu miast i zamków, które często na dzikiej i niekulturowej ludzkiej stopę ziemi wznosił; stąd też jedne zaniechanie rozpadły się w gruz, drugie, świeżo pobudowane, codziennie kwitnęły w nowe ozdoby, wrożyły sobie równą z światem trwałość, gdy nie spodziewano mało znana jaka osoba, wesoła nad jeźdźcem wzgórze, lub warowna nad rzeką skała, wpadłszy w oku panu, stawała się potężną rywalką zasłużonego grodu i wkrótce zostawała jedynym celem jego starań i upodobań. Tak Kiernówowi Wilno stolicy wydobył Troki; Trokom następnie Wilno pozostawiało swoje posiadania w swych murach mocarstw Litwy.

Zamek kiernowski niegdyś wielki, piękny i zamieszany czołowiec, posiadający ustawie z baszt i wież światłem ułomki na brzo gi Willi, nad którymi długie przejawiała! Ścia nę jako wielce czołowiec odnośności, wielkie rury zasłoniły Litwę i jej obróbkę chwał okryły; ale te bliźni szanowne przykro i następować z zapomnienie poszły, a szerokie miasta ułomki, rynki i dziedzińce, śród których zgromadził się naród księżką swych na mocarstw Litwy podnośności, oddat przetrane w zagony, dostarczały tylko pożyty ułomki kmielcom, którzy po większej części bawili się rybakem lub polowaniem, z okruszyn wspaniałych budowli kłecił lednie lepianki, przyczepiając je do smutnych ścian zamczyska, lub mieszając na wałach; gdy tymczasem z ich radnych niegdyś, ze zbrojowni i gmachów kupców i mieszczan, spokojnie wznosiły się popose jody i szumnie jawory, jakby na udowodnienie tej prawdy, że nie tak trwało nie wychodzi z rąk ludzkich, aby przemowa przyrodzenia ścia pożytem nie było! Tak więc pusty niegdyś Kiernów, pozabawiony swych ozdób, pusty i zaniedbany, z całej swojej wielkości miał tylko zatrzymać i ledwie nędzną wioską mógł być nazwany.

Alm mimo tego upośledzenia żadna siła, żadne pozołgi i niewdzięczna pania niebdołactwa, nie opatrna przyrodzenia rąka na wieczne czasy nie mogły mu odjąć tej szalonej korzyści, jaką go czyniły rąca, to jest zachwycającą położeń piękność. — Zbliżając się do Kiernowa lasami, widzi się zrazu tylko rozległą równinę, śród której leżał mury opuszczonej stolicy; lecz przybyszy pierwsze zwaliska i stanęwszy na drugim brzegu miasta, nagle się oko rozweślała najśliczniejszym, jaki był może, widokiem. Rozległa na mil kilka przestrzeń, w stóp wałów okwierała się nagle, zachwyca rozmaitością obrazów. Wdziężna Wilna w powtarzanych zakrytach przebiega ziołową równinę, gdy za nią nieznacznie kraj się podnosił, jak gdyby ułomnie dla lepszego ukazania swych bogactw, tysiączne razem przedstawiały przedmioty i zdaje się mówić: tu pociesz wół umysł, smutny przechodzi! Łąki, gaje, wyspa na rzecze, wioski, pagórki, strumienie, wszystko to razem się odkrywa. Miasto leżące na brzegu niezmierznie wysokim, na proździe od Wilni strzeżone przez twierdzę, jest to góra podłużna, odosobiona od grodu głębokimi przepioy, na której wznosiły się ostatki murów Gedymina. Naprzeciw niej równie wysokość ziemny czerwobok, ukośnie po stronach spuszczony, przeznaczony był na ofiary bogów i ludu zgromadzenia pobożne. Po lewej stronie za przepioem, na niedostępnej opoce, stały warowne mury wizerpina. Wszystkie te zakłady mniel lub więcej do upadku schyłone, smutny opuszczenia wystawiały obraz. (Dziś jeszcze na tem rozkoszmem pogórze stał się widzieć ślady dawnej świetności Kiernowa. Dążą się góry wylew zamiankowane, to jest: zamkowa, świątyni i wież; lecz na nich żadnych już śladów muru znaleźć nie można. Powierzchnie ich gdzieś niegdyś zajmują góry, leżącymi i dzikie pionki. Z tych zaś na gruzach dawnego grodu, młodzi się małe miasteczko, z kilkudziesięciu domów złożone, drewniany kościółce parafialny i dwie niedzne karczmy). Powiększało to przykre wrażenie podanie mieszkańców o duchach dawnych władców Kiernowa, które — w pustawie toczy i odległości zamku. —

— Mój kochany! w czasie wojny wszyscy są winni; nie sąsiedzi też, co powiadają ludzie o napaści Troczanów na zamki!

od tego pomnika przeszłej swojej dzielności, często w nocy okropnym szczeniem orzów objawiała swoją przytomność, a gniewnie na niedbałość następów, którzy tak nieważnie pogardzili zasłużonym grodem, z pogwizdem wiatrów rozsyłały po gruzach groby swe i narzekania. Każdy smutny w narodzie wypadek, śmierć pana, głód lub wojna, poprzędzone były ich smutnymi odgłosy. (Mieszkańcy dzisiejszego Kiernowa dochowują jeszcze pamięć tych strachów, utrzymując, że często po zachodzie słońca dają się spoznać koń biały w bogatym rzedzie i rąc przebiega górę zamkową, lecz tak jest dziki, że kotołkowiek do niego zbliży się, znikają nymchłasi). Jedną tylko część zamku od wschodu, mieszkanie Lezdejki, w skromne zmienione schronienie, wolną była od tych nocynych postach: agdy cały gmach zalegała głuchota ponura, w tej stronie niekiedy można było usłyszeć przechadzając się po wałach ofiarnika, lub pod wieczór podszkła jaką niewiastę, zbierającą chlebsz między gruzami.

To smutne i razem rozkoszne ustronie obrwały Lezdejko za pobyt, w niem już od lat kilkunastu dni spokojnie pędził. Po długim na Prusach uławie sprowadzony do Litwy, mógł podług praw godności swojej zamieszkać w stolicy, którą kęśca i równą mu świetnością dom swój otoczył: ale cichy, przyzwyczajony do szumu drzew i ptaków śpiewu śród gajów świętych, gdzie młodość na usługę bogów przepędził, Kiernowa góry i jego spokojność przenosił nad wrza w nową stolicę. A jako czuły bogacz, co stanienie dobrego rodu dawało za przytulenie, tak on sieranem i nakładem swoim dążył do upadku naciachony mury, usiłując zachować od zniszczenia te drogie wili Gedymina pamiątki. Zająwszy najmniej spustoszone część zamku, kazał jej wyprządzić i mieszkalną uczynić. Obrął w bliskość dąb najpiękniejszy, na wzór niegdyś swych poprzedników w Romowie, poświęcił go na przystępek tróistej bóstwa, (Sławni w starożytności litewscy dąb bogów był najpiękniejszym drzewem lasów Romowa; konary jego na trzy rozdzielały się strony; tak zaś miał być wielkim, że ścieśniał pnia jego do 6 dochodziła okół. Wlara Litwom wiecznie mu przynawiała zieleńbaci. Ośloniony drogiem zagoni, które na sześć łoci wznosił się do koła, w trojakim wydrążeniu swych bogów mieścił trzy różne bóstwa, to jest w pierwszym posąg Perkuna, boga piorunów i ognia, którego twarz w płomieniach i grot w rękę ognisty, gwiazd i karę znaczyła. W drugim chował piękny urody młodzieńca Potrybma, boga pierwszych potrzeb ludzkich, którego miłe oblicze głąk uprzedzając oznaczać zdawało się. W trzecim wydrążeniu ukrywał się strażnik Pekoło, bóg zmarłych, piękna i nędzy. Twarz jego poosepa, blada i złośliwa, broda czarna, kudata, głowa biała płachta zwłazana, a oczy w górę wzniesione, strachem przenikały patrzących. A u nóg jego leżała czaszka człowieka i bdydca: na cześć jego chowano w garnkach sнопami pokrytych karmione węże, które codziennie mlekem skrapiano). Za te zastony nie wolno było wchodzić nikomu prócz Krywekrzywe i ofiarnikom. Czasem tylko pobożnym podnoszono je zdaleka. Bolesław Chrobry w czasie swej wyprawy na Prusy ślecił ten dąb kazał, później Historycz resztę celi wyteplić. Naruszczył Historycz. Posa. Tom I.) które uniósł przed zagładą krzyżacką. Tam w ranki i wieczory z ludu drugą czynił modły i składał ofiary. Dzieliła częste to pobożne zajęcia córka jego Pojata, która kochała, jak jedno z bóstw swoich. Ie tylko raz przyszło mu z nią rozstać się choć na czas najkrótszy, gniewał się na wszystkie potrzeby i związki, które jej zabierały; lecz kiedy przychodził narod wśród jego dośzła kłękli stolicy i okrucieństwa Troczanów, trwoga jego i niepokojność zaczęła się najwęższym stopnia. Chciał natychmiast zjechać do Wilna, odzyskać Pojatę, lub umrzeć z nią razem; lecz mu nie dopuścił tej drogi dąba o jego zdrowie sługa, i sam się niezwłocznie stał. Właśnie tego wieczora śledząc smutny starzec w swem krześle rozmyślał o przygodach, które mogły spotkać Pojatę; blade światło, lampy, poosepa dokoła rozkładło cienie, kapłani już spoczywali w swych łóżkach, i nikt się nie znajdował przy starcu, prócz niewielkiego chłopaka, który u drzwi stojąc czekał na rozkazy pana.

— Ruńko! — odezwał się starzec po chwili — czy jeszcze nasz Ciwun nie wrócił? — Gdzieśby mógł wrócić tak przedko, alboż to Wilno za górą? Słońce już było dobrze na niebie, kiedy wychwał: prawda, wciąż najlepsze go ze stajni stępaka, ale też to pięć mil opętnych.

— Ziem zrobił, żem go wysłał. — Może go gdzie w drodze zatrzymało — mówił powstając starzec. — Mnie samemu należało tam jechać. — Kto przedził jak ojciec może córce dać pomoc? — Ruńko, każ mi zaprzęgnąć konie.

— Dobrze panie! tylko, że noc ciemna choć oko wytknie. Jużci przecie niktby nie śmiał skłóć Krywekrzywego zarządnika, a gdy się co zlego z córka panaśka stało, dęszą jej wamby się najpierw opowiedział. Albo to Kiejstut nie zna nasz panny? My jemu przecie nie zlego nie uczynili.

— Mój kochany! w czasie wojny wszyscy są winni; nie sąsiedzi też, co powiadają ludzie o napaści Troczanów na zamki!

W Bostonie odbyły się manewry, mające na celu wypróbowanie środków obrony kraju w razie napadu wykonanego z aeroplanu i Zeppelinów

CZECHOSŁOWACY W AMERYCE

W kwietniu 1666 r. przybył do Ameryki pierwszy Czech, nazwiskiem Augustine Herman. Był to protestant szlachyckiego pochodzenia, który po bitwie pod Białą Górą w roku 1621 uciekł do Ameryki przed religijnymi prześladowaniami, panującymi w okresie trzydziestoletniej wojny, która nieomal doszczętnie zniszczyła Czechy. Augustine Herman reprezentował nowojorską kolonię w wielu ważnych wypadkach, opracował pierwszą mapę Nowej Anglii, a za prace mianem, przeprowadzone na terytorium Maryland, ówczesnej włości Lorda Baltimore'a otrzymał od niego posiadłość, którą nazwał "Bohemia Manor".

Również wziętym religijny z owych czasów, był Frederick Filip, który ożenił się z Katarzyną Van Cortlandt. Był on założycielem miasta Yonkers, a także odegrał ważną rolę w handlowym rozwoju miasta New York. Późniejsi nieliczni przybysze osiedlili się w Stanach Nowej Karolina, Georgia i Pennsylvania, gdzie w Bethlehem założył pierwsze żeńskie seminarium w Ameryce.

Jednym z późniejszych pod Deklaracją Niepodległości był William Paca, Czech z pochodzenia. Emigracja Czechów liberałów po roku 1848, a następnie coraz liczniejsza już emigracja po roku 1866 wywołana była przejawem pragnieniem wolności politycznej i religijnej. Słowacy zaczęli emigrować po roku 1870. Jedni uciekali przed prześladowaniami narodowymi, a drudzy przed nieznajomością warunkami ekonomicznymi.

Przez 50 procent Czechów osiadło na farmach, albo też w osadach przeważnie rolniczych, pomiędzy którymi takie nazwy jak Prague, Praha, Tabor, Pilsen, Plzeň, Smetana i inne wykazują wyraźnie na założeńciach tych osad.

Bogactwo swoje Czesi w Ameryce zawiądzając przeważnie posiadaniom ziemi i domów. Jenke i Lank, rządowi inwestycyjni, stwierdzają, jak zbiera: "Wśród Czechów jest proporcjonalnie najwięcej właścicieli domów, a mianowicie 63,7 procent, ze wszystkich grup imigracyjnych, świeżo przybyłych." W Stanie Illinois na 675 gospodarstw budowlanopiecznych jest 135 czechosłowackich, czyli 20 procent. Prezesem Ligi tych towarzyszy w tym stanie jest Czech. Sto dzielnic słowackich w Stanach środkowozachodnich jest pod kontrolą Czechosłowaków, lub Amerykanów czechosłowackiego pochodzenia.

Poza rolnictwem Czesi reprezentowani są bardzo silnie w różnych rzemiosłach. Przywili oni ze sobą wyszkolenie w niejednym zawodzie. Czesi są twórcami przemyśleń ornamentacyjnego w Stanach Zjednoczonych a także jednej gałęzi przemysłu muzycznego, wyrabiającego znane Mother of Pearl guziki. W tym celu przywieźli oni ze sobą swoje maszyny. Słowacy natomiast celują

w przemyśle druciarskim i szanym i kapitały ich kontrolują wiele poważnych fabryk w tym zakresie.

Do osiady i do nauki Czechosłowacy gromadzi się zawsze z ochotą. Analizatorów pomiędzy nimi jest bardzo mało. Według danych Biura Imigracyjnego zajmują oni pod tym względem jedno z pierwszych miejsc wśród innych narodowości, a mianowicie zaraz po Anglikach i narodach skandynawskich. Czesi jako instruktory zajmują liczne stanowiska w pierwszorzędnych uniwersytetach, kołegach i w tysiącach szkół publicznych. W Chicago jest 600 Czechów w zawodach wywołanych, jako doktorzy, adwokaci i t. p. Doktor Alex Hrdlicka, kurator Instytutu Smithsona i wybitny antropolog, Edward Rosewater (Rozvartl), zażytelek Omaha Bee (a także czeście go tygodnika Pokrok), Charles Jonas, były wicegubernator stanu Wisconsin i amerykański poseł do Rosji, Antonin

Indjanie stanu New York dostali w tym tygodniu doręczny nadzór skłoni od władz stanowych. Każdy z 5,000 Indian, zamieszkałych w rezerwacji Onondaga, otrzymał 6 jardów niefarbowanego białego, albo także sąsiad ilość białego zgodnie z warunkami pokójki, podpisanego w 1784 r. w Rort. — W. na podstawie tego Indianie zrzekli się swych praw na rzecz białych osadników.

Kanada podpisała swój pierwszy traktat handlowy z Belgią. Wymiana dokumentów odbyła się pomiędzy J. Van Rieckela i Montrealu, następcą przedstawicielem rządu belgijskiego i Hon. Jamesem Robb, zastępcą sekretarza finansów Kanady.

CITIZENS SAVINGS BANK
160 BOWERY & CANAL STREETS
New York
Założony 1860
Bank otwarty z 9 rano do 3 po południu
W soboty z 10 rano do 1 po południu
W niedzielach wieczorem — od 6 do 8.

Dollar Savings Bank
of the CITY OF NEW YORK
Trzećia i Wills Avenue, róg 147 ulicy Bronx
Malo jest ludzi, którzy nie osiągnęli przez oszczędzanie trwałego finansowego powodzenia, i którzy nie poznali siła na wartości pieniądza. Oszczędzanie jest przyzwyczajeniem, które należy łatwo. Otwórzcie swoje konto i wypłacicie pewną sumę co miesiąc, tak jakbyście byli bankowcem, co dłużej. Będzie to dla Was tak prostą i naturalną zobowiązaniem, jak płacenie rachunków za elektryczność lub telefon. Otwórzcie to poniedziałki od 6 do 8 wieczorem.

Przebież 61,500 Depozytów — Depozyty przewyższają \$67,000,000.
Przebież milionów dolarów zapłacone jako dywidendy depozytariuszom od początku istnienia tego banku.
Wypłacamy pieniądze na pierwszą hipotekę i kaucję bankowców.

United States Savings Bank
MADISON AVENUE, róg 58 ulicy
MOWINY PO POLSKU
Bank ten płaci procent od oszczędności według raty
Procent jest wypłacany i procentu obliczany
sum od \$5 do \$5,000
ROCENT
Codziennie od 10 rano do 4 pp.
W soboty od 10 rano do południa
W poniedziałki wieczorem od 7 do 9
Założony 1889.
Systematyczne oszczędzanie jest najpewniejszą drogą do finansowej niezależności.
Oszczędzanie pieniędzy uczuci wszelkie kłopoty na przyszłość!
Rozpocznijcie konto oszczędnościowe dzisiaj! — Do tego potrzeba tylko \$1.

THE LINCOLN SAVINGS BANK
of BROOKLYN
Założony 1866.
Olderna Długa 531 Broadway & Soerum St. 12 Główna ulica Blisko 4 Wary
\$1. — Otwiera Konto — \$1.
Ostatnia stopa procentowa wyniosła
CZTERY I POŁ (4 1/2) PROCENT
Procent i procent od procentu dopływający co kwartał
Przebieżajcie konto do wszystkich krajów po listach telegraficznych
Wskładki do banku przez pocztę
PRZEDZIAŁ OGNIOTWAŁE — 1 wiojęł
Geo. H. Decker
Kapitał przebież 865,000,000

Thomas Lipson milioner angielski kilkakrotnie pobity w wyścigach jachtowych, przyjechał i tym razem, by stanąć do zawodów w r. 1925

ROMANS
(Przekład z francuskiego)

wadzić do wyjściowego otworu, nie zagubić w
ciężkich korytarzach podziemi, znanych pod na-
zwą katakumb św. Sebastjana.

Lulu Osmits zarysada na
wład ds

amerykańskiej w New Yorku
ceście

by do ludzercy, aniżeli do istoty ludzkiej.

(Ciąg dalszy nastąpi)

[Illegible text]

